

*Wat is in mijn leven veranderd door het contact met Marion?
Hoe zou mijn leven eruit zien als ik Marion niet had ontmoet?*

Ik leerde Marion kennen toen ik 16 was. Ik was een rustige jongen die niet veel wilde opvallen. Op school ging ik met een kleine groep mensen om. Ik deed naar iedereen vriendelijk en had bij een aantal docenten een speciale plek, althans zo voelde dat voor mij. Ik trok me terug en was onbereikbaar voor anderen, waaronder mijn moeder die ik daarmee geregeld tot wanhoop dreef. Naarmate de jaren verstreken merkte ik dat de ooit zo mooie zomervakanties steeds minder leuk werden. Ik was dikwijls alleen en zocht mijn tijdverdrijf in bijbaantjes, computeren of knutselen, maar was dikwijls ongelukkig en die momenten namen toe. Ik sprak niet veel en als ik sprak was dat met één of twee stotterers. Anderen zeiden nooit wat van mijn stotteren, misschien viel het ze ook niet zo op, maar voor mij werd het een groot obstakel in alles wat ik deed. Met stotteren bouwde ik veel spanning op in mijn lichaam. Veel van die spanning uitte zich in hoofdpijn waardoor ik minder plezier had in de dingen die ik deed. Op een goede dag vertelde ik mijn moeder dat ik last had van mijn stotteren, waarna zij opzoek ging naar een stottertherapeut.

Ik leerde Marion kennen in het jaar dat ik op het nippertje was overgegaan naar havo 4. Op aanraden van mijn mentor had ik me georiënteerd op de mogelijkheid de havo te verlaten als ik niet zou overgaan. Het zou beter voor me zijn als ik iets met mijn handen deed werd er gezegd. Ik bezocht de opendag van de middelbare tuinbouwschool in de buurt en zag het daar wel zitten. Vooral het vierjarig programma sprak mij aan waarna je kon doorstromen naar de hogere tuinbouwschool. Maar ik ging over naar havo 4 en zette mijn plannen voor het middelbaarberoepsopleiding voorlopig aan de kant.

Als ik in dit jaar Marion niet had ontmoet denk ik niet dat ik het volgende jaar was overgegaan en was ik waarschijnlijk alsnog naar de tuinbouwschool gegaan. Het is moeilijk voor te stellen hoe het daar met mij zou zijn gegaan, maar ik kan me wel een voorstelling maken van de toestand waarin ik zou leven. Ik zou nog een aantal jaren thuis wonen en me meer terugtrekken en dat zou tot meer confrontaties leiden met mijn moeder. Ik zou de oplossing kiezen die ik altijd koos: met een vriendelijk onschuldig gezicht doen alsof er niets aan de hand is. Mijn innerlijke en uiterlijke toestand zouden meer uitelkaar drijven en dit zou mijn schoolprestaties niet ten goede komen. Door mij steeds te conformeren aan mijn omgeving zou ik meer en meer ontmoedigd raken. Ik zou een vormpje vinden om te overleven. Binnen die vorm zou ik mezelf voor ogen houden dat ik een eigen mening heb, maar in werkelijkheid zeg ik wat anderen willen horen. Ik zou denken dat ik vrij ben om te doen wat ik wil, maar ik ga niet buiten de kaders van wat anderen van mij verwachten. Ik zou denken dat ik slimmer ben dan anderen, maar compenseer in werkelijkheid alleen mijn groeiende minderwaardigheidsgevoel. In mijn verlangen contact te hebben zou ik pogingen doen bij anderen in de smaak te vallen, maar keer op keer zal blijken dat ik in een leugen leef en niet ben wie ik ben. Ik zit gevangen in mijn isolement en heb een schijnwerkelijkheid gecreëerd waarin ik geloof dat ik vrij ben.

Misschien zou ik na het mbo verder studeren op het hbo, maar ik denk niet dat ik dat zonder begeleiding gehaald zou hebben. De moeilijkheden die ik tegenkom zijn keer op keer op contactueel niveau waarbij ik mijn stotteren inzet om mijn onkunde en onschuld te bewijzen. Anderen zouden het werk doen en het probleem dat ter discussie ligt oplossen. Ik zou meepraten alsof het lijkt dat ik ook aan de oplossing heb bijgedragen. Ik wil geen verantwoordelijkheid en wil mezelf in een afhankelijke relatie zien met anderen. Begrippen als gevoel en gelijkwaardigheid hebben geen betekenis voor mij. Wat voor een kwaliteit van leven is dit? Mijn wereld zou kleiner zijn dan nu en ik zou niet op het niveau

kunnen denken en werken waarop ik nu werk. Ik zou meer dan nu in een wereld leven van vooroordelen en tegenstrijdigheden. Andere mensen zie ik als bedreiging waarbij ik me minderwaardig of juist superieur voel. Het ene moment presenteer ik me als slachtoffer, het volgende moment als winnaar. Voor de buitenwereld zou mijn leven er waarschijnlijk "normaal" uitzien, maar van binnen sta ik mijlen ver van wie ik nu ben en lichtjaren van wie ik nog kan zijn.

Het is duidelijk dat mijn leven is veranderd door het contact met Marion. Ik heb de havo afgemaakt en ben daarna verder gaan studeren op het vwo en later de universiteit. Op dit moment werk ik als promovendus aan een promotieonderzoek voor mijn doctorsgraad. Ik heb mijn stotteren losgelaten en heb betere communicatieve vaardigheden ontwikkeld. Ik heb geleerd ergens voor te werken en daar vreugde uit te halen. Ook op sociaal gebied ben ik mijlen verder dan wanneer ik nog zou stotteren. Was ik vroeger juist graag alleen, nu leef ik in een woongemeenschap en zoek ik andere mensen op. Ik ben actief geworden in verenigingen en commissies en neem hierin initiatief en verantwoordelijkheden. Ook mijn gezondheid is verbeterd. De spin-off van deze ontwikkelingen is enorm en in alle facetten van het leven. Mijn kans op een goede baan en gezonde relatie zijn vele malen groter dan als ik Marion niet had ontmoet.

Stoppen met stotteren is misschien als stoppen met roken. Het schaadt de gezondheid en is verslavend omdat het voordelen biedt. Een recent onderzoek naar de gevolgen van roken voor de hersenen toont aan dat de hersenen van mensen die gestopt zijn met roken pas na twintig jaar even fit zijn als de hersenen van mensen die niet roken. Het zou mij niks verbazen als dit ook geldt voor de hersenen van mensen die stotteren. Ik ben dertien jaar verder en heb een beter leven, maar draag nog wel de gevolgen van het stotteren bij me. Voor iemand die stottert liggen er elke dag kansen ermee te stoppen, voor iemand die heeft gestotterd liggen er elke dag kansen de gevolgen van het stotteren op te ruimen. Ik ben dankbaar voor de begeleiding die ik hierin heb gekregen en hoop met dit stuk anderen te bereiken die hun slechte gewoonte willen opruimen.